

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ΣΤΑΦΙΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΑΝΑΣΤ. Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μία ἐπανάστασις θὰ ἀρχίσῃ ἐφέτος στὴ χώρα μας. Ὅχι ὅμως μὲ σπαθοφόρους καὶ αἷματα ἀλλὰ μὲ κονδυλοφόρους καὶ ἰδρώτα. Εἰρηνική: Στὴ νοοτροπία μας, στὶς συνήθειες μας, στὸ ραχάτι μας, μὲ τὴν προσχώρησίν μας ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1958 λειτουργοῦσαν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, τὴν λεγομένην Κοινὴν Ἀγοράν. Ἡ θεωρία καὶ ἡ πείρα μαζί μὲ τὴν φιλοσοφία τοῦ Σωκράτους καὶ τὴν ἀρετὴ τοῦ Χριστοῦ ἐφηρμόσθησαν σάν ἓνας μέγας συνεταιρισμὸς τοῦ ἠθικοῦ τύπου Ραϊφάζεν, σὲ 170 ἑκατομμύρια πληθυσμοῦ διαρκῶς ὄγκουμένου μὲ ἄλλα κράτη τὰ ὅποια διαπραγματεύονται τὴν συμμετοχὴν τῶν.

Ὁ Φράνγκ, διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, πού μετέσχεν εἰς τὰ συνέδρια Γενεύης, Παρισίων, Βρυξελλῶν, σὲ τελευταῖο βιβλίον ἱστορῶν τὴν Κοινὴν Ἀγοράν γράφει ὅτι ἡ ἰδέα δὲν εἶναι νέα ἀλλ' ἡ καταγωγὴ τῆς ἀνιχνεύεται στοὺς Ἑλληνας. Δὲν ἐξεφύτρωσε ἀποτόμως. Πρόδρομοι ταύτης ἦσαν αἱ ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου συναφθεῖσαι διάφοροι συμφωνίαι ὅπως ἡ ἐπὶ τῶν δασμῶν καὶ ἐμπορίου (1947), ἡ κοινοπραξία ἀνθρακος καὶ χάλυβος (1951) κ.λ.π. Σ' ὄλο τὸν κόσμον μελετοῦν καὶ πα-

ρακολουθοῦν τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Οἱ οἰκονομολόγοι μας στὴν Ἑλλάδα ἀνέπτυξαν τὰ προβλήματα ἰδίως τὰ βιομηχανικά.

Εἰς τὸ Γεωργικόν, ἡ Πανελληνίος Συνομοσπονδία Συνεταιρισμῶν ἤτις καὶ ἔλαβεν ἐνέργον μέρος, ἐνημέρωσε τοὺς Συνεταιρισμοὺς τῆς διὰ τοῦ περιοδικοῦ «Φωνὴ τῶν Συνεταιρισμῶν», ἀλλὰ θὰ χρειασθῇ νὰ γίνῃ ἐπὶ πλέον ἐκτεταμένη διαφῶτισις στὰ χωριά ἀπὸ εἰδικοὺς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ διδασκάλους. Ἀλλὰ καὶ Σεμινάρια ἀκόμη διὰ τὰ στελέχη.

Τὸ παρὸν θὰ ἀσχοληθῇ μόνον μὲ τὴν μαύρη σταφίδα. Ποῖα τὰ προβλήματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν σταφιδοπαραγωγῶν; Ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους;

Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἔδωσε ἰδιαιτέρως προσοχὴν εἰς τὰ ἀγροτικά ζητήματα· καίτοι τὰ κράτη ποὺ τὴν ἀποτελοῦν, Ὀλλανδία, Βέλγιον, Λουξεμβούργον, Γαλλία, Γερμανία καὶ Ἰταλία ἔχουν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν περὶ τὰ 25 % τοῦ ὅλου ἐνῶ ἡ Ἑλλάς ἔχει 50 % καὶ πλέον, ἐν τούτοις ἠκολούθησαν τὸ ρητὸν τοῦ μαθητοῦ τοῦ Σωκράτους «εὐ φερομένης τῆς γεωργίας κ.λ.π.».

Ἡ συνθήκη τῆς Ρώμης καὶ ἡ συμφωνία Ἀθηνῶν ἀναγράφουν τὰ ἑξῆς: